

- b. without prejudice to the obligation pursuant to Article 13, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic laws of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:
- i. an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or
 - ii. property that might be qualified as its instrumentalities; or
- c. under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or
- d. the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or
- e. confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or
- f. the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.
5. For the purposes of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered in absentia if:
- a. it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or
 - b. it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.
6. When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article, if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person
- b. det, uden præjudice for den i artikel 13, stk. 3, omhandlede pligt, ville være i modstrid med principperne i den anmodede parts lovgivning vedrørende grænserne for konfiskation for så vidt angår forholdet mellem en lovovertrædelse og:
- i. en økonomisk fordel, der kunne betegnes som udbytte af den, eller
 - ii. formuegoder, der kunne betegnes som redskaber, eller
- c. konfiskation i henhold til den anmodede parts lovgivning ikke længere kan kræves eller gennemføres på grund af forældelse, eller
- d. anmodningen ikke vedrører en tidligere domfældelse eller en afgørelse af retlig karakter eller en erklæring i en sådan afgørelse om, at en eller flere lovovertrædelser er blevet begået, på grundlag af hvilken der er blevet afsagt kendelse om eller fremsat anmodning om konfiskation, eller
- e. konfiskation enten ikke kan tvangsfuldbyrdes inden for den anmodende parts område, eller at kendelsen om konfiskation stadig kan kæres på almindelig vis, eller
- f. anmodningen vedrører en konfiskationskendelse, der er resultatet af en kendelse afsagt in absentia, dvs. uden tilstedeværelse af den person, mod hvem kendelsen blev afsagt, og såfremt den retssag, der blev ført af den anmodende part, og som førte til kendelsen, efter den anmodede parts opfattelse ikke opfyldte mindstekravene til retten til forsvar, som anerkendes som en ret, som enhver, mod hvem der rejses sigtelse, har.
5. For så vidt angår denne artikels stk. 4.f skal en kendelse ikke anses for at være afgivet in absentia, såfremt:
- a. den er blevet stadfæstet eller afsagt efter indsigelse fra den pågældende person, eller
 - b. den er blevet afsagt i en appelsag, forudsat at kendelsen blev appelleret af den pågældende person.
6. For så vidt angår denne artikels stk. 4.f skal den anmodede part – ved afgørelsen af, om mindstekravene til retten til forsvar er opfyldt – tage hensyn til den kendsgerning, at den pågældende person med forsæt har søgt at unddrage sig retfærdigheden, eller den kendsger-